

Nr 594

Av herrar **Johansson** i Stockholm och **Holmberg**, i *anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Avsättning till fonden för idrottens främjande.*

Det är alltjämt obestriddligt att idrottsorganisationerna är de sammanslutningar som har lättast att samla och utlösa ungdomens aktivitetsbehov. Dessa sammanslutningars expansion fortgår också alltjämt. Enligt Riksidrottsförbundets senaste årsberättelse ökade förbundet under 21 månader fram till den 1 oktober 1961 med drygt 700 föreningar och 200 000 medlemmar. Härtill kommer att Korporationsidrottsförbundet och andra fristående idrottsorganisationer likaledes fortsätter att växa.

Då det också är ostridigt att många besvärliga ungdomsproblem fortfarande är olösta är det särskilt angeläget för samhället att stödja de organisationer som genom sin verksamhet kraftigt bidrager till dessa problems begränsning och lösning. Därför noterar vi med tillfredsställelse att årets statsverksproposition föreslår en ökning av anslaget till idrottsliga ändamål med 600 000 kronor. Med tanke på de förhållanden som relaterats anser vi det emellertid väl motiverat att anslagssumman ökas, så att den motsvarar äskandena från de i statsverkspropositionen nämnda organisationerna, till ett sammanlagt belopp av 19 698 600 kronor.

Det bör i sammanhanget påpekas att Riksidrottsförbundet i sin berättelse anger antalet medlemmar i åldern 12—24 år till cirka 700 000. Det gäller här en för den vidare samhällsutvecklingen utomordentligt viktig befolkningskategori som det är väl värt att ge allt stöd i dess såväl fysiska som psykiska fostran.

Gång efter annan brukar det statsfinansiella läget åberopas som skäl för nedskärning av anslagen bl. a. till idrottsliga ändamål. Vi anser emellertid att detta argument av olika skäl här icke är hållbart. Fostrandet av en sund ung generation med idrottsorganisationernas hjälp är en utomordentligt angelägen uppgift och sett på längre sikt betalar den sig också väl.

Beträffande de olika anslagssökande organisationerna vill vi emellertid påpeka, att en undersökning förefaller motiverad om ej Skid- och friluftsförbundets syften kunde bättre tillgodoses genom en sammanslagning av denna organisation med Svenska turistföreningen. Därvid torde »Främjandets» uppgifter på det rent skididrottsliga området lämpligen kunna övertas av Svenska skidförbundet. En dylik eventuell omorganisation bör dock icke negativt inverka på det ekonomiska stöd som idrotten erhåller av staten.

Med hänvisning till ovanstående hemställer undertecknade,
att riksdagen måtte besluta att till Avsättning till fonden
för idrottens främjande för budgetåret 1962/63 anvisa ett
belopp av 19 698 600 kronor.

Stockholm i januari 1962

Gustav Johansson

Helmer Holmberg